

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)
SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)
SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. J.**

skazanego z art. 201 k.k. i art. 208 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. i art. 60 § 1 k.k. z 1969 r.,

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 listopada 1991 r.,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Wojewódzkiego w Z.

z dnia 29 sierpnia 1991 r.,

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 540 § 1 pkt 2 lit. b.,

p o s t a n o w i ł

I. oddalić wniosek,

II. zwolnić skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 1991 r., Sąd Wojewódzki w Z. uznał M. J. za winnego tego, że „w nocy z 18/19 stycznia 1991 r. w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 m-cy za umyślne przestępstwo podobne, działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną osobą dokonał włamania do kasy Fabryki Pomp i Armatury Przemysłu Mleczarskiego „S.” w ten sposób, że wszedł na dach hali produkcyjnej i wyłamał zamek w oknie korytarza budynku biurowego po czym wszedł do wnętrza budynku, a następnie zerwał kłódkę i wyłamał zamek w drzwiach prowadzących do pomieszczenia kasowego, wyważył zamek w dolnej

części kasy i znalezionymi tam oryginalnymi kluczami otworzył górną część kasy i metalową kasetkę skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 78.254.498 złotych na szkodę w/w fabryki” i uznając, że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 201 k.k., art. 208 k.k. w zw. z art. 10 § 2 k.k. i art. 60 § 1 k.k. (z 1969 r.) wymierzył mu na podstawie art. 201 k.k. w zw. z art. 10 § 3 k.k. i art. 60 § 1 k.k. oraz art. 36 § 3 k.k. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 5.000.000 zł grzywny z zamianą na wypadek nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując dzień tej kary za równoważny grzywnie w kwocie 30.000 zł. Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania, a także na podstawie art. 363 § 1 k.p.k. (z 1969 r.) zasądził od skazanego na rzecz Fabryki Pomp i Armatury Przemysłu Mleczarskiego „S.” kwotę 78.254.498 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 stycznia 1991 r.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 14 listopada 1991 r., po rozpoznaniu rewizji, wniesionych przez obrońcę skazanego i prokuratora zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 14 stycznia 2013 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy M. J. o wznowienie wyżej opisanego postępowania karnego w części dotyczącej kwalifikacji prawnej czynu i wymierzonej kary.

Obrońca skazanego na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. i art. 425 § 2 zd.1 w zw. z art. 545 k.p.k. wniosła o wznowienie postępowania karnego, gdyż podstawę skazania w warunkach recydywy z art. 60 § 1 d.k.k. stanowiło uprzednie skazanie M. J. wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 5 listopada 1982 r., sygn. akt II K .../82/dorażny, za przestępstwo z art. 210 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. na karę 8 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbywał od dnia 25 kwietnia 1986 r. do dnia 18 stycznia 1989 r., kiedy to został warunkowo zwolniony. Wyrokiem z dnia 20 lipca 1991 r. Sąd Apelacyjny wznowił postępowanie zakończone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 5 listopada 1982 r., sygn. akt II K .../82/dorażny, wyrok ten uchylił i postępowanie w stosunku do M. J. umorzył.

Zdaniem autorki wniosku uchylenie wyroku wydanego w trybie doraźnym powinno spowodować wznowienie postępowania w rozpatrywanej sprawie, gdyż bezpodstawne przypisanie skazanemu działania w warunkach recydywy miało wpływ na obostrzenie wymierzonej mu kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Fakt wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 5 listopada 1982 r., sygn. akt II K .../82/ doraźny i umorzenie postępowania w tej sprawie nie stanowi okoliczności wskazującej na to, że Sąd Wojewódzki w Z. w sprawie II K .../91 błędnie przyjął okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k.

W sentencji wyroku II K .../91 nie wskazano, który wyrok skazujący był podstawą do skazania M. J. w warunkach opisanych w art. 60 § 1 d.k.k.

Natomiast z treści uzasadnienia wyroku Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 29 sierpnia 1991 r., sygn. akt II K ..../91, wynika, iż przy ustalaniu istnienia warunków powrotu do przestępstwa wobec M. J. Sąd ten przywołał dwa poprzednie wyroki skazujące. Oprócz wskazanego bowiem wyżej wyroku z dnia 5 listopada 1982 r., sygn. akt II K .../82/doraźny, Sąd Wojewódzki w Z. podał także, iż M. J. był skazany wyrokiem tegoż Sądu z dnia 25 czerwca 1981 r., sygn. akt II K .../80, za przestępstwa z art. 201 k.k. i 203 k.k. na łączną karę 5 lat pozbawienia wolności. W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż karę z tego wyroku M. J. odbywał „od 3 czerwca 1980 r. do 27 lipca 1982 r., kiedy to została mu udzielona przerwa”. Przedstawione przez Sąd Wojewódzki dane o okresie odbycia kary nie były jednak pełne. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu wznowieniowym, w rzeczywistości karę orzeczoną wyrokiem sygn. akt II K .../80 M. J. odbył w całości, a mianowicie w okresach od dnia 3 czerwca 1980 r. do dnia 13 lipca 1981 r., od dnia 24 marca 1982 do dnia 3 sierpnia 1982 r., oraz od dnia 15 października 1982 r. do dnia 25 kwietnia 1986 r.

Przestępstwo, za które został skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 29 sierpnia 1991 r., sygn. akt II K .../91, M. J. popełnił w nocy z dnia 18/19 stycznia 1991 r., a więc przed upływem 5 lat od odbycia kary w wymiarze powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Z. z dnia 25 czerwca 1981 r. sygn. akt II K .../80.

Zatem w wyroku z dnia 29 sierpnia 1991 r. (II K .../91) Sąd Wojewódzki w Z. (pomimo umorzenia postępowania w sprawie II K .../82/doraźny) trafnie przyjął, iż skazany popełnił przestępstwo w warunkach recydywy opisanej w art. 60 § 1 d k.k.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy oddalił wniosek o wznowienie postępowania karnego. Skazany został zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego z uwagi na bardzo trudną sytuację materialną.